

GALÉRIA TALENTOV 2016
VÍŤAZNÉ PRÁCE
v oblasti
VLASTNÁ LITERÁRNA TVORBA

Práce hodnotila odborná porota:

- **Mgr. Marek Zákopčan, predseda poroty**

*slovenský spisovateľ, momentálne učiteľ slovenského jazyka a literatúry
na SPŠ elektrotechnickej v Banskej Bystrici,*

- **Mgr. Eva Urbanová, PhD., členka poroty**

*absolventka FHV UMB v Banskej Bystrici v odbore slovenský jazyk a
literatúra, v roku 2013 ukončené doktorandské štúdium v tom istom
odbore, momentálne kurátorka Literárneho a hudobného múzea v
Banskej Bystrici, organizátorka literárnych podujatí.*

- **Mgr. Eliška Jakubechová, členka poroty**

*absolventka ZUŠ I. W. Kráľa v Považskej Bystrici; absolventka FHV UMB v
odbore učiteľstvo slovenského jazyka a literatúry a histórie, momentálne
lektorka, realizátorka interaktívnych hodín v Literárnom a hudobnom
múzeu v Banskej Bystrici.*

Práce neprešli jazykovou korektúrou.

1. miesto: VANESA KNAPIKOVÁ

ZŠ s MŠ Plavnica

ŠŤASTNÁ SPIEVAM FAREBNÝM ĽUĎOM

hudba

šťastná spieva(m) farebným ľuďom
smutnú (ma) hľadajú zatúlané motýle
spievam si ju
každý deň

prvý sneh

rozpráva báseň
a oblaky spievajú
na bielej perine
v tej výške
je víťaz

dážď

šuští, plače
robí mláky po svete
no ja som veselá
keby som smútila, smútil by tiež

2. miesto: DOROTA ŠIPŐCZOVÁ

ZŠ Narnia

Banská Bystrica

REBEKINA SYMFÓNIA

Je pekný letný deň. Slnko svieti a vtáky tíško spievajú v korunách stromov. Je to taký deň, čo sa Ti zdá, že všetci sa majú dobre a len sa zabávajú.

Ja sa volám Rebeka. Práve som bola v aute a počúvala som svoju obľúbenú hudbu – Handla. Milujem klasickú hudbu, vždy ma rozveselí a ja sa cítim lepšie. Bol utorok - môj obľúbený deň v týždni. A prečo? Pretože idem na tanečnú. Rada totiž tancujem. Sedela som celkom vzadu. Bola som zahľbená do myšlienky a zdalo sa mi, že mama si tiež užívala ticho. Práve som si vychutnala najlepšiu časť melódie, keď odrazu mama skríkla: „NIE!“ a ozvalo sa otrasné „BUM!“. V zápätí tma...Kráčala som cez tmavý tunel. Hrala tam hudba, ktorú som nikdy nepočula, ale vedela som ju naspamäť. Na stenách viseli obrazy. Všetky boli sivé. Na jednom bolo roztrieskané auto, na druhom zase nemocnica. Potom som prišla k najväčšiemu obrazu zo všetkých. Nebol len najväčší, ale aj najhorší. Zo všetkých! Na ňom bola moja mama. Vyzerala tak, akoby ju všetko bolelo. Mala vystreté ruky, akoby volala o pomoc. Pod ňou bola diera a ona akoby do nej padala. Bolo to čudné, ale ona do tej diery naozaj padala. Pomaly mizla. „NIE!“ skríkla som: „MAMA!“

„Mama!“ prebudila som sa. Biele steny. Na stenách boli naozaj obrazy, ale nie pekné a radostné. Všetko ma bolelo. Škvírkalo mi v bruchu. Vedľa mňa bol veľký červený gombík s nápisom SESTRÍČKA. Stlačila som ho. O chvíľu vošla sestrička. „Kde je moja mama?“ opýtala som sa slabo. „Čaká na chodbe,“ odpovedala sestrička, „zavolám Ti ju, áno?“ Prikývla som.

O chvíľu vošla mama. Ruku mala v obvaze. Usmiala sa a povedala: „Ahoj , moja, ako sa máš?“ „Neviem, Ty si v pohode?“ Mama sa na mňa pozrela a povedala „Áno, ja hej, vyzerá, že len Ty si bola veľmi zranená,“ vyzerala ustarostene mama. „Mama? Prinesieš mi, prosím, papier?“ „Áno, Rebeka.“ O chvíľu sa vrátila a v ruke mala papiere. Začala som písať. Prvá nota... Druhá nota... až napokon celá skladba. Kým som písala,

recitovala som si v hlave žalm 23: „ I keby som mala ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou.“

O 10 rokov...

Dnes je môj deň. Idem na koncert mojej skladby, ktorú som zložila, keď som mala 13 rokov. Idem pešo po uliciach (radšej). Vchádzam do sály, koncert sa začína. Začnem dirigovať. Rozprúdi sa vo mne krv...

Milujem hudbu...

3. miesto: VOJTECH ILČÍK

ZŠ s MŠ, Školská 1575

HRIŇOVÁ

DEŇ BEZ HUDBY SI NEVIEM PREDSTAVIŤ

Hudba ma v živote sprevádza už odmalička. Viedli ma ku nej rodičia. Ocino spieval vo folklórnom súbore a mamina učila v škole hudobnú výchovu. Ocino chodil aj cez sviatky spievať koledy. Moja prvá pesnička bola Medvedku, daj labku. Naučili ma ju rodičia, no spieval som si ju so starkým a hral som sa pri nej na medveďov.

Keď som bol starší, skúšal som hrať na fujare, ktorá bola menšia. Mal som aj heligónku, na ktorej som sa skúšal učiť hrať, a tak ma rodičia prihlásili do ZUŠ v Hriňovej. Keďže hru na tento nástroj nevyučovali, prihlásil som sa na podobný nástroj, ktorým bol akordeón. Vyučovala ho skvelá pani učiteľka, ktorá ma učila aj hudobnú teóriu. Zhodou náhod aj moja prvá pesnička na akordeóne bola Medvedku, daj labku. Vtedy som ešte chodil na Základnú školu v Lome nad Rimavicou, kde sme spievali veľa pesničiek. Z hudobnej som bol zo všetkých najlepší. Keďže som sa učil hrať na akordeón, rodičia mi ho museli kúpiť. Stále si naň pamätám, bola to malá Delicia. Každý polrok sme mali koncert, na ktorý som sa veľmi tešil, lebo sme po koncerte išli na pizzu. Hrával som aj v škole na vianočnom programe. Ale aj len tak, pre seba. Niekedy som si pritom aj spieval. Hrával som hlavne klasiku, no vždy som cvičil aj nejakú ľudovku. Na hodiny akordeónu som chodil rád, lebo pani učiteľka mala

pre mňa vždy čokoládu, ktorú som cez hodinu cmúľal. Noty som si nosil v čiernom koženom kufríku, s ktorým som vyzeral ako nejaký úradník.

Tohto roku som sa prihlásil na odbor ľudová hudba, muzikál a do detského folklórneho súboru Hviezdička. Ku hre na hudobný nástroj pribudol aj tanec. Prvé vystúpenie so súborom som mal v Banskej Bystrici. V ľudovej hudbe som hral na akordeóne. Zo začiatku to bolo ťažké, lebo som sa musel učiť hrať akordy v pravej ruke, no postupne sa ich učím a už sa mi nezdajú také ťažké.

Ani v súbore to nebolo med lízať. Tam som musel makať ako fretka. Nebola skúška, z ktorej by som nešiel spotený. No pomohlo mi to, schudol som a dostal som sa do dobrej kondície. Viem aj tancovať, aj spievať.

Keď som bol šiestak na ZŠ, prihlásil som sa na spev a audiovizuálnu a multimediálnu tvorbu. Myslíte si, že to s hudbou nesúvisí? Mýlite sa! Učíme sa tam ako strihať videá a vkladať k nim hudbu.

Spev ma učí vynikajúca pani učiteľka, ktorá učí aj na Konzervatóriu v Banskej Bystrici.

Súbor s muzikálom mi dali veľa, lebo spoznávam nové mestá a krajiny. Na zájazdoch je najlepšie to, že cestou ta aj späť vždy spievame a muzikanti nám hrajú. Túžim po tom, že aj ja raz budem hrať súboristom v autobuse na akordeóne.

S hudbou som teda spojený každý deň. Lebo keď nemám ZUŠ-ku, cvičím doma na akordeóne, tiež si cvičím pesničky zo spevu. Deň bez hudby si neviem predstaviť. Hudba ma upokojuje a udržiava moju duševnú harmóniu.